Hukuk Bölümü 2013/1773 E. , 2014/4 K.

- **KARAYOLLARI TRAFIK KANUNUNUN ILGILI MADDELERINE AYKIRILIK NEDENIYLE MEYDANA GELEN TRAFIK KAZASINDA ÖLEN SIGORTALININ YAKINLARINA YAPILAN ÖDEMELERDEN DOLAYI DAVACI KURUMUN ZARARA UĞRADIĞINDAN BAHISLE, UĞRANILAN ZARARIN OLAYDA SORUMLULUĞU BULUNDUĞU ILERI SÜRÜLEN DAVALILARDAN TAZMINI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN, ADLİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 19

"İçtihat Metni"

Davacı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı

Vekilileri : Av. N.A., Av. T.D.

Davalılar : 1-B.İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti.

2-N.B.

Vekilleri : Av. Ö.S.

3-Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliği

Vekili : Av. T.Y.

O L A Y : Davacı dava dilekçesinde; Kurumları emrinde 657 sayılı yasaya tabi mühendis olarak çalışmakta iken, mesai saatleri içerisinde görevi başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu 21.9.2007 tarihinde sigortalıları N.Y.'ın, davalılardan N.B.'nun haksız fiili neticesinde hayatını kaybettiğini; sigortalılarının vefatına neden olan trafik kazasının, davalının Karayolları Trafik Kanununun ilgili maddelerine aykırı hareketleri sonucu meydana geldiğini; trafik kazası tespit tutanağına göre, kazada davalı N.B.'nun, tali kusurlardan 52/b/aracın hızını yol, hava ve trafik durumuna göre sevk ve idare etmemek kuralını ihlal ettiğinden, sigortalının vefatından sorumlu olduğunun saptandığını; davalı sigorta ve reasürans şirketinin ise, davalı B.Limited Şirketinin geçerli sigortasının bulunmaması sebebiyle sorumlu olduğunu; bu trafik kazası ile ilgili olarak sigortalılarının yakınlarının açmış olduğu tazminat davasının, halen Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2009/193 esas sayılı dosyası ile görülmekte olduğunu; sigortalının trafik kazası nedeniyle vefatı sonucu, sigortalı Nezir Yılmaz'ın eşi ve çocuklarının hak sahipliğine karar verildiğini; hak sahibi eşine 78.283,15TL peşin sermaye değerli ilk gelir, çocukların birisine 19.171,54 TL peşin sermaye değerli ilk gelir, diğerine 24.160,87 TL peşin sermaye değerli ilk gelir bağlandığını; sigortalının hak sahiplerine 15.10.2007-01.01.2010 tarihleri arasında 24.039,97 TL aylık ve faizlerin ödemesinin yapıldığını; böylece toplam kurum zararının 145.655,54-TL.'ye ulaştığını ifade ederek; kusur ve miktar yönünden fazlaya ilişkin istem ve dava hakları saklı kalmak üzere; kurum zararından şimdilik 25.000,00 -TL.'nin gelir bağlama onay tarihlerinden itibaren hesaplanacak yasal faizi ile birlikte, davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 14.İŞ MAHKEMESİ: 7.4.2011 gün ve E:2010/194, K:2011/311 sayı ile, davacı SGK vekilinin dava dilekçesinde; Kurum sigortalısı Nezir Yılmaz'ın 21.09.2007 tarihinde meydana gelen iş-trafik kazası sonucunda vefat ettiğini, kurumca ölen sigortalanın hak sahiplerine 121.615,54.-TL'lik peşin değerli gelir bağlanıp ayrıca 15.10.2007-01.01.2010 tarihleri arasında 24.039,97.-TL aylık ve faiz ödemesi yapıldığını ve böylece toplam kurum zararının 145.655,54.-TL ye ulaştığını, olayın meydana gelmesinde davalı sürücü N.B.'nun kusurunun bulunduğunu kazaya karışan aracın geçerli sigortasının bulunmadığını belirterek kurum zararından şimdilik 25.000.-TL.nin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini istemiş olduğu; davalılar vekilinin cevap dilekçesinde; Davacının taleplerinin kaynağı olduğu iddia edilen kazanın, 21.9.2007 tarihinde davacı, SGK'nın emekli sandığına bağlı sigortalısı N.Y.ile müvekkili N.B.arasında yaşandığını; kendi istikametinde seyreden müvekkilinin işaretlerle kapatılmış orta refüjden karşı istikamete geçmeye çalışan ve trafik kurallarını ihlal eden N.Y.'la çarpıştığını, kazaya N.Y.'ın asli kusurlarının sebebiyet verdiğini ve maktulün kusurlu olduğunu, SGK.nın iş kazalarından olan rücu hakkının kapsamının, 5510 sayılı kanunun 21.Maddesinde iş kazası ve meslek hastalığı, işverenin kastı veya sigortalıların sağlığını koruma ve iş güvenliği mevzuatına aykırı bir hareketi sonucu meydana gelmişse kurumca sigortalıya veya hak sahiplerine bu kanun gereğince bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk PSD toplamı sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebilecekleri tutarlarla sınırlı olmak üzere kurumca işverene ödettirileceği, nitekim meydana gelen kazada kasıtlı bir suçun değil, taksirli bir suçun söz konusu olduğunu, müvekkilinin işveren olmadığını, açıklanan nedenlerle davanın reddini savunmuş olduğunu; davalı şirket vekilinin cevap dilekçesinde; davanın Güvence Hesabına karşı açılması gerektiğini, davanın öncelikle husumetten reddi gerektiğini, zorunlu mali mesuliyet poliçesi olan araçların vermiş olduğu zararlardan müvekkilinin sorumlu olmadığını, 5510 sayılı kanunun 21.ve 76.maddesi gereği davanın reddi gerektiğini, öncelikle kazaya karışan tarafların kusurlarının tespit edilmesi gerektiğini savunmuş olduğunu; davanın konusunun, Emekli Sandığı'na bağlı kurum sigortalısı N.Y.'ın 21.9.2007 tarihinde meydana gelen kaza sonucunda vefat etmesi nedeniyle hak sahiplerine bağlanan ilk peşin değerli gelirler ile fiilen ödenen aylıklardan oluşan kurum zararının tahsiline ilişkin bulunduğunu; 29.12.2007 tarihinde meydana gelen kaza sonucu vefat eden Emekli Sandığı sigortalısının hak sahiplerine yapılan ilk peşin değerli ödemeler ve aylıkların tahsili istemiyle açılan davanın idari Yargı Mercilerinde çözümlenmesinin gerektiğini ifade ederek; dava dilekçesinin görev yönünden reddine karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine bu karar Yargıtay 10.Hukuk Dairesinin 7.12.2012 gün ve E:2011/11087, K:2012/24869 sayılı kararıyla onanmış, karar düzeltme istemi aynı Dairenin 25.2.2013 gün ve E:2013/2304, K:2013/3118 sayılı kararıyla reddedilmiş ve anılan karar kesinleşmiştir.

Davacı bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 8.İDARE MAHKEMESİ: 13.11.2013 gün ve E:2013/1421 sayı ile, 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak; bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek; sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usûl ve esasları düzenlemek olduğu hüküm altına alınmış, 101. maddesinde ise, "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür."hükmüne yer verilmiş olduğu; dava dosyasının incelenmesinden, dava konusu işleme karşı ilk olarak Ankara 14. İş Mahkemesinde dava açıldığı, Mahkemece 07.04.2011 tarih ve E: 2010/194, K: 2011/311 sayılı kararla; Emekli Sandığı'na bağlı kurum sigortalısı N.Y.'ın 21.09.2007 tarihinde meydana gelen kaza sonucunda vefat etmesi nedeniyle hak sahiplerine bağlanan ilk peşin değerli gelirler ile fiilen ödenen aylıklardan oluşan kurum zararının tahsili istemiyle açılan davanın idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle görev ret kararı verilmişse de, yukarıda yer alan 5510 sayılı Kanunun 101. maddesinde, bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceğinin hükme bağlanması karşısında, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde

adli yargı mercilerinin (İş Mahkemesinin) görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle; adli yargının görev alanına giren davanın 2577 sayılı Yasanın 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca görev yönünden reddi gerektiğinden, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 27.1.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, idari yargı dosyasının Mahkemece, ekinde adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Karayolları Trafik Kanununun ilgili maddelerine aykırılık nedeniyle meydana gelen trafik kazasında ölen sigortalının yakınlarına yapılan ödemelerden dolayı davacı kurumun zarara uğradığından bahisle, uğranılan zararın şimdilik 25.000TL'lik kısmının, olayda sorumluluğu bulunduğu ileri sürülen davalılardan faizi ile birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı; aynı Kanunun 24.maddesinde, trafik belgesi verilebilmesi için araca ait tescil belgesi ve mali sorumluluk sigorta belgesinin ibrazının zorunlu olduğu; 34.maddesinde, bu Kanuna göre, yaptırılması zorunlu olan mali sorumluluk sigortası geçerli teminat tutarları üzerinden yaptırılmamış araçların, muayeneye alınmayacakları; 81.maddesinde, trafik kazalarına karışanların, istenildiği takdirde sigorta poliçe tarih ve numarasını bildirmek ve göstermek zorunda oldukları; "Hukuki Sorumluluk ve Sigorta" başlığını taşıyan Sekizinci kısımda; 91. maddesinde, *i*şletenlerin, bu Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrasına göre olan sorumluluklarının karşılanmasını sağlamak üzere mali sorumluluk sigortası yaptırmalarının zorunlu olduğu; zorunlu mali sorumluluk sigortasına ilişkin primlerin peşin ödeneceği, sigorta yaptıranların, sigorta şirketlerine ödeyecekleri sigorta priminin % 5'i oranındaki tutarın, sigorta şirketi tarafından tahsil edildiği ayı takip eden ayın en geç 20'sine kadar İçişleri Bakanlığı Merkez Saymanlığı hesabına yatırılacağı, yatırılan bu tutarların bütçeye gelir kaydedileceği; geçerli teminat tutarları üzerinden zorunlu mali sorumluluk sigortası bulunmayan araçların trafikten men edileceği; 97.maddesinde, zarar görenin, zorunlu mali sorumluluk sigortasında öngörülen sınırlar içinde doğrudan doğruya sigortacıya karşı talepte bulunabileceği gibi dava da açabileceği; 99.maddesinde, sigortacıların, hak sahibinin kaza veya zarara ilişkin tespit tutanağını veya bilirkişi raporunu, sigortacının merkez veya kuruluşlarından birine ilettiği tarihten itibaren sekiz iş günü içinde zorunlu mali sorumluluk sigortası sınırları içinde kalan miktarları hak sahibine ödemek zorunda oldukları; 101.maddesinde, bu Kanunda öngörülen zorunlu mali sorumluluk sigortasının Türkiye'de kaza sigortası dalında çalışmaya yetkili olan sigorta şirketleri tarafından yapılacağı, bu sigorta şirketlerinin, zorunlu mali sorumluluk sigortasını yapmakla yükümlü oldukları; 104.maddesinde, motorlu araçlarla ilgili mesleki faaliyette bulunan teşebbüslerin sahibinin, gözetim, onarım, bakım, alım - satım, araçta değişiklik yapılması amacı ile veya benzeri bir amaçla kendisine bırakılan bir motorlu aracın sebep olduğu zararlardan dolayı; işleten gibi sorumlu tutulacağı, aracın işleteni ve araç için zorunlu mali sorumluluk sigortası yapan sigortacısının bu zararlardan sorumlu olmadığı; belirtilen teşebbüs sahiplerinin, kendilerine bırakılan motorlu araçların tümünü kapsamak üzere esasları Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanlıkça tespit edilecek bir zorunlu mali sorumluluk sigortası yaptırmaya ve denetimlerde bu sigortanın yapıldığını belgelemeye mecburdur oldukları; 106.maddesinde; Genel bütçeye dahil dairelerle katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine ve belediyelere, kamu iktisadi teşebbüslerine ve kamu kuruluşlarına ait motorlu araçların sebep oldukları zararlardan dolayı, bu Kanunun işletenin hukuki sorumluluğuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı, bu kuruluşların, 85 inci maddenin birinci fıkrasına göre olan sorumluluklarının karşılanmasını sağlamak üzere 101 inci maddedeki şartları haiz milli sigorta şirketlerine mali sorumluluk sigortası yaptırmakla yükümlü oldukları; "*Sigortalılar bilgi merkezi" başlıklı ek 8.maddesinde;* Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğinin, elde ettiği bilgileri, trafikten men edilecek araçların tespitinde kullanılmak üzere İçişleri Bakanlığının emrine hazır tutacağı veya gerekli gördüğü birimlerine ileteceği; sigorta şirketlerinin, sigortasını yaptırmamış işletenleri tespit amacıyla zorunlu mali sorumluluk sigortası poliçeleri ile ilgili olarak İçişleri Bakanlığınca istenilecek bilgileri vermek zorunda oldukları belirtilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Diğer taraftan, 14.6.2007 gün ve 26552 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak Ülkemiz sigortacılığının geliştirilmesini sağlamak, sigorta sözleşmesinde yer alan kişilerin hak ve menfaatlerini korumak ve sigortacılık sektörünün güvenli ve istikrarlı bir ortamda etkin bir şekilde çalışmasını temin etmek üzere bu Kanuna tabi kişi ve kuruluşların, faaliyete başlama, teşkilat, yönetim, çalışma esas ve usûlleri ile faaliyetlerinin sona ermesi ve denetlenmesine ilişkin hususlar ve sigorta sözleşmesinden doğan uyuşmazlıkların çözümlenmesine yönelik olarak sigorta tahkim sistemi ile ilgili usûl ve esasları düzenlemek amacıyla; 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu yürürlüğe girmiş; Kanun'un Meslek Örgütlenmeleri Başlıklı Altıncı Bölümünde, Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği başlıklı 24. maddesinin (10). fıkrasında Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği'nin ilgili olduğu meslekler konusundaki mevzuat ile almış olduğu karar ve önlemlerin uygulanmasını takip edeceği ve Hazine Müsteşarlığınca alınması talep edilen tedbirleri alacağı; (24). Fıkrasında ise; Birliğin çalışma esaslarının Birlikçe hazırlanan ve Hazine Müsteşarlığınca onaylanan yönetmelikle belirleneceği; Kanunun 31/B maddesinin birinci fıkrasında "Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği nezdinde, sigortalılar ve sigorta sözleşmesinden dolaylı da olsa menfaat sağlayanlara ilişkin olarak, yanlış sigorta uygulamaları dahil, risk değerlendirmesine esas bilgileri toplamak ve bu bilgilerin sigorta, reasürans ve sigortacılık faaliyetinde bulunan emeklilik şirketleri ile Müsteşarlıkça belirlenecek kişilerle paylaşılmasını sağlamak amacıyla Sigorta Bilgi ve Gözetim merkezi kurulur." hükmüne yer verildiği görülmüş; anılan maddeye dayanılarak, Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik

Şirketleri Birliği nezdinde tüzel kişiliği haiz olarak kurulan Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezinin kuruluşu, faaliyetleri, Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezinde toplanan bilgilerin kapsam, biçim ve içeriğine ve bunların paylaşılmasına, paylaşılacak bilgilerin kapsam ve içeriğine, ücretlendirilmesine ve üyelerce ödenecek katılım paylarının belirlenmesi, yükümlülüklere uymayan üyeler hakkında yapılacak işlemler ile sigorta, reasürans ve sigortacılık faaliyetinde bulunan emeklilik şirketlerinin yükümlülüklerine ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla Sigorta Bilgi ve Gözetim Merkezi Yönetmeliği 9.8.2008 gün ve 26962 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu bağlamda, Türkiye Sigorta, Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği'nin 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 24. maddesine göre sigortacılık mesleğinin geliştirilmesi, şirketler arasında dayanışma sağlanması ve haksız rekabetin önlenmesi amacıyla kurulan tüzel kişiliği haiz kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olduğu; Türkiye'de çalışan bütün sigorta ve reasürans şirketlerinin, kuruluşlarının tamamlanmasından ve ruhsatların alınmasından itibaren bir ay içerisinde Birliğe üye olmak zorunda oldukları anlaşılmaktadır.

Dava dosyasında mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesinden; 21.9.2007 tarihli Trafik Kazası Tespit Tutanağına göre; Ankara'dan İstanbul istikametine seyreden N.B.'nun, yönetimindeki aracı ile km.19 Göksu Parkı karşısı ASKİ Şantiyesi önüne geldiğinde, şantiyeden işaretlerle kapatılmış orta refüjden karşı istikamete geçmek isteyen N.Y.idaresindeki araçla çarpışması sonucu yaralamalı, maddi hasarlı trafik kazası meydana geldiği; kazanın oluşumunda araç sürücüsü N.Y.'ın, asli kusurlardan, geçme yasağı olan yerlerden geçme kuralını ihlal ettiği; diğer araç sürücüsü N.B.'nun, tali kusurlardan 52/1-b, aracın hızını yol, hava ve trafik durumuna göre sevk ve idare edememek kuralını ihlal ettiği kanaatine varıldığının belirtildiği; davacı Kurum tarafından; Kurumları emrinde 657 sayılı yasaya tabi mühendis olarak çalışmakta iken, mesai saatleri içerisinde görevi başında geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu sigortalıları N.Y.'ın, davalılardan N.B.'nun haksız fiili neticesinde hayatını kaybettiğini; sigortalılarının vefatına neden olan trafik kazasının, davalının Karayolları Trafik Kanununun ilgili maddelerine aykırı hareketleri sonucu meydana geldiğini; sigortalının vefatından sorumlu olduğunun saptandığını; davalı sigorta ve reasürans şirketinin ise, davalı B.Limited Şirketinin geçerli sigortasının bulunmaması sebebiyle sorumlu olduğunu; sigortalının trafik kazası nedeniyle vefatı sonucu, sigortalının eşi ve çocuklarının hak sahipliğine karar verildiğini; eşine ve çocuklarına peşin sermaye değerli ilk gelir bağlandığını; aylık ve faizlerin ödemesinin yapıldığını; böylece toplam 145.655,54-TL kurum zararı oluştuğunu ifade ederek; kurum zararından şimdilik 25.000,00 -TL.'nin faizi ile birlikte, birisi özel şahıs, birisi özel şirket diğeri de kamu tüzel kişisi olan davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesi istemiyle dava açıldığı; bakılan davanın konusunun, 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile ilgisinin bulunmadığı; davacı idarenin yaptığı ödemelerin doğru ya da yanlış olduğuna ilişkin bir uyuşmazlığın söz konusu olmadığı, davacı idarece, trafik kazası nedeniyle oluşan zararlarına ilişkin bilgi kapsamında konunun belirtildiği, esasen, trafik kazası sonucu oluştuğu iddia edilen kurum zararının tazmin edilmesinin amaçlandığı görülmüştür. Belediye aleyhine idare mahkemesinde açılan başka bir tazminat talepli tam yargı davasında, İdare Mahkemesi 2918 sayılı Yasanın 110.maddesinin 1.fıkrasının birinci ve ikinci cümlelerinin Anayasaya aykırı olduğu kanısına varmış, İdare Mahkemesinin bu iki cümlenin iptali istemiyle yaptığı başvuruyu inceleyen Anayasa Mahkemesi 8.12.2011 gün ve E:2011/124, K:2011/160 sayı; 8.11.2012 gün ve E:2012/118, K:2012/170 sayılı ve 28.5.2013 gün ve E:2013/59, K:2013/68 sayılı aynı içerikli kararları ile; "2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 110. maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanun'dan doğan sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceği öngörülmektedir. İtiraz başvurusunda bulunan mahkeme ise idare mahkemesi olup davaya bakmakta görevli ve yetkili mahkeme değildir. Başvurunun Mahkeme'nin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir." kararına varmıştır.

Nihayet, aynı konuda Asliye Hukuk Mahkemesi'nce yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi 26.12.2013 tarih ve E:2013/68, K:2013/165 sayılı kararıyla; yasakoyucunun "haklı neden" ve "kamu yararı" gerekçesiyle idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargı organına bırakabileceği, davanın somutunda da 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile bu görevin adli yargıya bırakılmasında Anayasa'ya aykırı bir yön bulunmadığı gerekçesiyle, maddenin iptal isteminin oy birliğiyle reddine karar vermiştir. Anayasa'nın 158. inci maddesinin son fıkrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesinin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin 26.12.2013 tarih ve E:2013/68, K:2013/165 sayılı kararı, yasakoyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, 2918 Sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin bu nedenle Anayasa'ya aykırı olmadığına dair olup, esası itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasanın 158 inci maddesi uyarınca başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararları gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı görevli olduğundan, Ankara 8.İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile, Ankara 14. İş Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 8.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 14.İş Mahkemesi'nin 7.4.2011 gün ve E:2010/194, K:2011/311 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 27.1.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.